

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 13.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1894.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Αἱ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐλπίδες, ὅτι τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ θὰ κατάρθου νὰ ἔχῃ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ συγκεκεντρωμένους τοὺς πρὸς συγκρότησιν ἰδίᾳ ἀπαρτίας ἀναγκαίους ἐκ τῶν φίλων, δὲν ἐπληθεύσαν, οὕτω δὲ διὰ τὴν ἑλλειψὶν τριῶν ἔτι βουλευτῶν, τῆς ἀντιπολιτευσεως ἀπούσης κωλυσιεργικῶς, ἐδέχθη ν' ἀναδλθῇ ἡ συνεδρία εἰς τὸ σάββατον. — Εἶνε πιθανὸν ὅτι ἐξευρεθῶσονται ἐπὶ τέλους καὶ οἱ πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων 104 ἑλλείποντες κυβερνητικοὶ βουλευταί· ἀτυχῶς ὅμως οὐδὲ οὕτως ἐξασφαλίζει τὸ ὑπουργεῖον τὴν περαιτέρω ἐργασίαν αὐτοῦ. Ἡ ἀσθένεια, ἡ δυσαρέσκεια ἢ ἄλλο τι κώλυμα ἐνὸς τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως θὰ καθίστη αὐτῇ τε καὶ τῷ κοινοβουλίῳ ἀδύνατον τὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀντιπολίτευσις ἔμμενει ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς τοῦ τὸ κατ' αὐτὴν μὴ ἐπιτρέψαι τῷ κ. Τρικούπῃ νὰ προβῇ περαιτέρω εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ. — Τάχιστα λοιπὸν θὰ ἐπέλθῃ τὸ ἀπροχώρητον, πρὸ τοῦ ὁποίου ὡς συνετωτάτῃ βασιλικὴ ἐνέργεια παρίσταται ἡ συγκρότησις ὑπουργείου ὑπὸ ἀχρωμάτιστόν τινα πρῶθυπουργόν, ὅπερ, ὑποστηριζόμενον ὑπὸ φιλοπατριδῶν τινῶν βουλευτικῶν ὁμίλων, θὰ ἐπέβαινε τὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς διαπραγματεύσεις καὶ μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος θὰ ἐκάλεε τοὺς ἐκλογεῖς, ὅπως ἀποφανθῶσι περὶ τῆς μερίδος, ἢ δέον ν' ἀνατεθῇ ἡ περαιτέρω διεύθυνσις τῶν πραγμάτων. — Τοιαύτην τοῦ Στέμματος πολιτικὴν δὲν θὰ ἐπεδοκίμαζον ἴσως τὰ τὴν ἀρχὴν καραδοκοῦντα κόμματα· ἀλλ' εἶνε καιρὸς πλέον, νομίζομεν, ὅπως τὰ κομματικὰ συμφέροντα, προσωρινῶς τοῦλάχιστον, ὑποχωρήσωσιν ἑκόντα ἅκοντα πρὸ τοῦ γενικοῦ, διότι οὐδεὶς, πιστεύομεν, ὑπάρχει ὁ παραγνωρίζων τὰ ὁλέθρια ἀποτελέσματα τῆς ἐν ταῖς παρούσαις τοῦ κράτους περιστάσεσι διεξαγωγῆς ἐκλογῶν.

Ἐκ Βελιγραδίου μετεδόθη ἡμῖν σοβαρὰ εἰδησις, ἡ περὶ διαθέσεων τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου πρὸς παραιτήσιν ἀπὸ τοῦ θρόνου χάριν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. — Εὐχερῶς δύναται τις νὰ μαντεύσῃ τοὺς λόγους, οἵτινες, ἂν ἡ εἰδησις ἠλθήεν, θὰ ἔπειθον τὸν νεαρὸν βασιλέα εἰς τὴν προᾶξιν ταύτην· τὸ λυπηρὸν μόνον εἶνε ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι, ὅσονδῆποτε καὶ ἂν ὑπῆρτον προσωπικά τινα συμφέροντα ξένης πολιτικῆς, μὴ δυνηθείσης νὰ παραμυθῇ ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς Σερβίας ἐκκρούσει τῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς, ἀφ' ὅτου ὁ βασιλεὺς Μιλόνοβιτς παρητήσῃ τὸ στέμμα χάριν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἀμφίβολον εἶνε ὅτι θὰ ἴσχυον καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δυσαρέστων πάντως ἐπακολουθῶν τῆς φθορᾶς ταύτης ἀνακολουθίας τοῦ βασιλοπάτορος, οὐ καὶ μόνῃ ἡ παρὰ τὰ ὑπεσχημένα εἰς τὴν χώραν ἐπάνδοδος τοσαύτην ἀγανάκτησιν προῦκάλεσεν. — Εὐτυχῶς κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις οὐ μόνον τοιοῦτό τι δὲν ἐπαληθεύει, ἀλλὰ καὶ ὡς βεβαία φέρεται ἡ πρὸς ἀναχώρησιν ἐκ Σερβίας ἀπόφασις τοῦ κόμματος τοῦ Τακόβου.

Ἐν Σοφίᾳ ἐτελέσθη, κατὰ τὸ καθολικόν, ἐννοεῖται, δόγμα, ἡ βάπτισις τοῦ διαδόχου τοῦ πρίγκιπος Φερδινάρδου, ὀνομασθέντος Βόριος. — Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἐξεδήλωσεν ὡς ἠδύνατο καὶ ὡς εἰσνηγίσαντο αὐτῷ τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα τὴν ἐπὶ τῷ αἰδίῳ γεγονότι χαρὰν αὐτοῦ, ἢν ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἐπισκιάσῃ κινδυνωδεστέρα τις τροπὴ τῆς υἱείας τῆς πρίγκιπισσας Μαρίας· εἶνε βέβαιον ὅμως ὅτι ἡ εὐφροσύνη αὐτοῦ θὰ ἦτο μᾶλλον ἀμυγίς, ἂν ἔβλεπε τὸν μικρὸν Βόριν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ παρ' ἀντιπροσώπου τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Αὐτὸς ὁ κ. Γλάδστων ἐκ Βιαρρίτς διέψευσε τὴν περὶ ἐπικειμένης παραιτήσεως αὐτοῦ εἰδησιν τῆς **Πᾶλ Μάλ**, ἡ διάψευσις ὅμως περὶ τούτου μόνον βεβαίη, ὅτι τό γε νῦν δὲν ἐλήφθη τοιαύτη ἀπόφασις, καταλείπει δὲ ὡς ἐννοούμενον ὅτι τὸ σήμερον μὴ δεδογμένον δύναται αὔριον νὰ γέννηται. — Τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τῶν ἀξιοῦντων ὅτι εἰσδύουσιν εἰς τὰς κεκρυμμένας

βουλὰς τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐκρίθη ὡς βολιδοσκόπιδις τοῦ βρετανικοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐντυπώσεως, ἣν θὰ παρήγε παρ' αὐτῷ ἡ περὶ παραιτήσεως τοῦ ἡγέτου τῶν φιλελευθέρων φήμη, ἥτις, ἐὰν ἀπεδείκνυε σταθερὰς ὑπὲρ αὐτοῦ συμπαθείας, ἐπιτρεπούσας αὐτῷ νὰ προσδοκᾷ μετὰ βεβαιότητος ἐπαρκεστέραν καὶ ὁμογενεστέραν ἐν νέαις ἐκλογαῖς πλειονοψηφίαν, δι' ἧς θὰ ἠδύνατο καὶ τὴν ἀντιδρασίαν τῶν λόρδων ν' ἀψηφῇ καὶ τὸν ὁσημέραι ἀφορητότερον γινόμενον ζυγὸν τῶν δυσοικονομῶν Ἰρλανδῶν ν' ἀποδείξῃ, θὰ παρεῖχεν αὐτῷ μεῖζον θάρρος πρὸς ἀπαίτησιν τῆς διαλύσεως.— Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ κατάστασις ἐνεκα ἰδία τῆς πεισματώδους καὶ ὀπισθοδρομικῆς πολιτικῆς τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, λησμονούντων, φαίνεται, ὅτι, οὕτω πολιτευόμενοι πρὸς τὴν γυνδίαν τοῦ βρετανικοῦ ἔθνους ἀντιπροσώπειαν καὶ δυσαρδεκείας ἐπὶ δυσαρδεκείων ἐπισπώμενοι, μόνον τὸν ἀγῶνα τῶν φιλελευθέρων ὑπηρετοῦσι, περιέστη εἰς ἀπροχώρητον, δυνάμενον εἰς πᾶσαν φήμην νὰ παράσχω ὑπόστασιν.

Αἱ ρωσογερμανικαὶ ἐν Βερολίῳ πρὸς διομολόγησιν ἐμπορικῆς συμβάσεως διαπραγματεύσεις ἔληξαν, ἐδνημοσιεύθη δὲ ἡδὴ ἐν τῷ **Μηνύτορι τοῦ κράτους** τὸ κείμενον τῆς συμβάσεως.— Μεταξὺ τῆς διομολογήσεως ὅμως τῆς συμβάσεως καὶ τῆς ἄρσεως τοῦ μαστίζοντος τὸ ἐμπόριον τῶν δύο χωρῶν καὶ καταστρέφοντος τὴν γερμανικὴν βιομηχανίαν τελωνειακοῦ πολέμου μεσολαβεῖ πάντοτε ἡ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου ἐπικύρωσις αὐτῆς, ἐν ἣ καίτοι τὸ δυσχερεστάτον τοῦ ζητήματος.— Εὐτυχῶς, ἐνῷ πρό τινος χρόνου, πρὸ τῆς συνδιαλλαγῆς ὁπλαδὴ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, οὐδεμίαν σχεδὸν ἐλπίδα κυρώσεως εἶχεν ἡ σύμβασις αὕτη διὰ τὸν ἐναντίον τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους συνασπισμὸν πάντων τῶν συντηρητικῶν στοιχείων, νῦν ἐλπίζεται μετὰ τινος βεβαιότητος ὅτι ἡ μερίς, ἥτις τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῆς λαμβάνει ἐκ φρειδριχσρούνης, εὐλαβουμένη τὴν ἀπέναντι τοῦ αὐτοκράτορος νέαν θέσιν τοῦ περικλεοῦς αὐτῆς ἡγέτου, ἐπιβλαβὴ μὲν εἰς τὰ γερμανικὰ συμφέροντα θεωροῦντος πᾶσαν πρὸς τὰ ρωσικὰ γεωργικὰ προϊόντα παραχώρησιν καὶ ἐν προσφάτῳ αὐτοῦ συνεντεύξει ὁπλωσαντος ὅτι ἡ διαλλαγὴ δὲν μεταβάλλει τὰ φρονήματα αὐτοῦ, κατ' ἀνάγκην ὅμως μέλλοντος νὰ μετριάσῃ τὴν πρὸς τὴν κυβερνήσιν, ἐπιδοκιμαζομένην ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ἀντιπολίτευσιν αὐτοῦ, δὲν θὰ διεξαγάγῃ μετὰ τραχύτητος τὸν ὑπὲρ τῶν προστατευτικῶν ἀρχῶν ἀγῶνα αὐτῆς, οὐδὲ θὰ ἐμμεῖνῃ μετὰ τῆς προτέρας πειδομῶνῆς ἐν τῇ ἀδιαλλάκτῳ αὐτῆς στάσει.— Δυσχερεστέρα φαίνεται ἡ θέσις τῶν φορολογικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως, τῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν παραπεμφθέντων.— Ταῦτα ἄγνωστον πότε θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἢ καὶ ἂν ὅλως ἐπανέλθωσιν ποτε.— Τοῦλάχιστον ἐκ τῶν νομοσχεδίων τούτων τὸ μὲν περὶ οἴνου θεωρεῖται ὡς ἡδὴ ὀριστικῶς καταδεδικασμένον εἰς τέλειον θάνατον διὰ τὴν ἀντίστασιν τῶν νοτιοδυτικῶν γερμανικῶν κρατῶν, τὸ δὲ περὶ καπνοῦ ἔχει μὲν τοὺς φρονούντας ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο εἶνε ἐπιδεκτικὸν φορολογικῆς τιμῆς αὐξήσεως, ἀλλ' αὕτη κρίνεται ἐφαρμοσίμος μόνον ἐπὶ τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων καπνῶν καὶ τῶν παρασκευασμάτων καπνοῦ, ὅπερ

ὅμως ἐλαττοῖ λίαν τὰς ἐντεῦθεν προσδοκώμενας προσόδους. Μόνον ἡ ἐπὶ τῆς προσόδου φορολογία ἔχει ἐλπίδας ἐπιτυχίας, ἀλλὰ καὶ αὕτη πιθανῶς τροποποιηθῆσεται κατὰ τρόπον ἀλλοιοῦντα λίαν τὸ ταμειυτικὸν τοῦ φόρου ἀποτέλεσμα.— Καὶ ὅμως ἐκ τῶν φορολογικῶν τούτων μεταρρυθμίσεων ἐξαρτᾶται ἡ πραγμάτωσις τῶν μετὰ τοσοῦτους ἀγῶνας κυρωθεισῶν στρατιωτικῶν.

Κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα νέαι ἠγγέλθησαν ἐν Ἀφρικῇ Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν κατὰ τὰ μεθόρια τῶν ἀγγλογαλλικῶν κτήσεις αἰματηραὶ συγκρούσεις.— Ἡ ἐπανάληψις τῶν συγκρούσεων τούτων θὰ ἐπέτρεπε νὰ ὑπολάβωμεν αὐτὰς ὡς προανάκρουσμα ὁπουδαιότερας ἐκδηλώσεως τοῦ ἐν τῇ μαῦρῃ ἡπειρῷ ἀγγλογαλλικοῦ ἀποικιακοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἂν μὴ ἦσαν γνωστὰι αἱ παρὰ τοῖς ἰθύνουσι τὰς τύχας τῶν δύο μεγάλων κρατῶν κρατοῦσαι εἰρηνικαὶ διαθέσεις.— Εὐτυχῶς ἡ μὲν ὑπὸ τὸν κ. Γιάδδστονα ἀγγλικὴ κυβερνήσις οὕτω διαλλακτικῶς προσενέχθη ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐν τε Ἀφρικῇ καὶ Ἀσίᾳ ἀναφεῖσθι ζητήμασι, τόσον δὲ εὐσταθῶς καὶ ἐπιτηδείως ἀντέστη πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτείας ἐκάστοτε διεγερομένους σωβινιστικοὺς πειρασμοὺς, ἡ δὲ γαλλικὴ παρὰ τὴν εὐστάθειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν, μεθ' ἧς ἠμύνατο τῶν ἀποικιακῶν αὐτῆς συμφερόντων καὶ ὅπου ἡ περιφθορήσις αὐτῶν ἥπτετο ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τῶν ἀγγλικῶν, μετὰ τοσαύτης προθυμίας ἔσπευσε πάντοτε ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἀγγλικῆς, ὁσάκις αὕτη, ἔδωκε χαίρειν τὰς ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις καὶ ἐπιδοῦλους παρορμήσεις τῶν σωβινιστῶν, ἠτήσατο εἰλικρινῇ συνεννόησιν, ὥστε οὐδὲν ἐπιτρέπει τὴν ὑπόνοιαν βεβουλεμένης ὑποκινήσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος συγκρούσεως, ὁ φειλομένων πάντως εἰς παρεξηγήσεις, εἰς ἃς πιθανῶς παρέσχεν ἀφορμὴν ὁ ἰδιωτικὸς σωβινισμὸς καὶ ἡ ἀπληστία τῶν αὐτόθι Ἀγγλῶν.— Τοῦναντίον βέβαιον εἶνε ὅτι ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις μετὰ λύπης προσεῖδον τὰς παρεκτροπὰς ταύτας τοῦ ζήλου τῶν ἐν Ἀφρικῇ ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὅτι δὲ προθύμως θὰ σπεύσωσι νὰ διαβιβάσωσι μὲν αὐτοῖς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως ἀτόπων, δυνάμενων νὰ ἔχωσι σοβαρώτερα ἐπακόλουθα, νὰ συνεννοηθῶσι δὲ καὶ πρὸς ἀλλήλας εἰ ἀκριβέστερον μὲν καθορισμὸν τῶν ἀμοιβαίων μεθορίων καὶ τῆς σφαίρας τῆς ἀμοιβαίας ἐπιρροῆς, πρὸς ἐξεύρεσιν δὲ καὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὁ ἀπετρέπετο πᾶσα ἐν τῷ μέλλοντι σύγκρουσις.— Ἡ εὐκολία, μεθ' ἧς ἐπετεύχθη ἡ συνεννόησις πρὸς ἄσιν τῆς ἐκ τῆς γαλλοδιαδικῆς ρήξεως προικυψάσης ἀγγλογαλλικῆς παρὰ τὸ Μεκόγκον διαφορᾶς, ἀποληξιάσης εὐτυχῶς εἰς τὴν ἰδρυσὶν οὐδετέρας ζώνης, ὡς καὶ ἡ διακώλυσις τοσοῦτων ἄλλων ἀγγλογαλλικῶν ἀποικιακῶν διαφορῶν τοῦ ἀπὸ νὰ προσλάβωσι τραχυτέραν τροπὴν, ἐπαγγέλλεται τὴν καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἐπιτυχίαν.

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.